

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 126 af 31. marts 1949 om ændringer i forsorgsloven angående forhøjelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1751).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om tilføjelser til lov nr. 53 af 27. februar 1947, jfr. lov nr. 127 af 31. marts 1949, om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1759).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Socialministeren (Strøm): Jeg skal tilde mig for det høje folketing at forelægge forslag til lov om forlængelse af lov nr. 126 af 31. marts 1949 om ændringer i forsorgsloven angående forhøjelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn, sådan som dette lovforslag enstemmigt er vedtaget i landstinget.

Lovforslaget går ud på at forlænge den hidtidige lovgivning på dette område til den 31. marts 1951. Ifølge den nævnte lov, der udløb den 31. marts 1950, påhvilede det socialministeren for rigsdagen at forelægge forslag til fastsættelse af statstilskuddet til institutioner for forebyggende børneværn i den ordentlige rigsdagssamling 1949—50, der nu er ved sin afslutning. I overensstemmelse hermed har jeg under 15. februar dette år for det høje landsting fremsat et lovforslag om ændringer i forsorgsloven vedrørende forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg. Da det har vist sig, at dette lovforslag ikke kan behandles til ende i denne samling, har det været nødvendigt at stille forslag om, at den hidtidige lovgivning på dette område forlænges til 31. marts 1951. Idet jeg udtaler min beklagelse af, at det ikke er lykkedes at gennemføre lovforslaget om forøget offentlig støtte til institutioner for børneforsorg i denne samling, er det mit håb, at alle gode kræfter må samles om i næste rigsdagssamling at søge det omhandlede forslag gennemført som lov med virkning fra 1. april 1951.

Endvidere har jeg den ære for det høje ting at forelægge forslag til lov om tilføjelser til lov nr. 53 af 27. februar 1947,

jfr. lov nr. 127 af 31. marts 1949, om forøget offentlig støtte til anerkendte private opdragelseshjem, således som også dette lovforslag er enstemmigt vedtaget i det høje landsting. Også dette forslag går ud på at forlænge den hidtidige ordning med hensyn til støtte fra staten og den fælleskommunale udligningsfond til den 31. marts 1951, og jeg kan med hensyn til begrundelsen for fremsættelsen af forslaget i det hele henviser til de bemærkninger, jeg netop har knyttet til forelæggelsen af lovforslaget vedrørende forlængelsen af den hidtidige lovgivning om statstilskud til institutioner for forebyggende børneværn.

Med disse ord skal jeg bede det høje ting om hurtig og velvillig behandling af de to lovforslag.

Hauberg: De to lovforslag, der her er til behandling, går ud på, at de omhandlede hjem og institutioner for børneforsorg kan fortsætte deres virksomhed, og det kan jeg også anbefale. Jeg går ud fra, at når forslagene kommer til behandling næste år, kan man få lejlighed til en drøftelse på grundlag af den betænkning, der er afgivet. Men der er fra alle sider givet tilslutning, så jeg anbefaler lovforslagene.

Foged: Som det allerede er sagt, er disse lovforslag til behandling, fordi forslaget om offentlig støtte til institutioner for forebyggende børneforsorg ikke har kunnet gennemføres i det høje landsting i denne samling. Jeg håber, at forslagene ved næste samlings begyndelse vil blive forelagt så tidligt, at der bliver lejlighed til en grundig gennemdrøftelse af dem, men jeg vil gerne allerede nu spørge den højtærede minister, om der ikke allerede i sommerens løb kunne foretages en ændring, således at grundlaget for forhandlingen måske var lidt lettere for os at arbejde på. Vi er villige til at være med til at fremme arbejdet mest muligt og ønsker, at vi på dette område får den bedst mulige lovgivning, men vi ønsker her at sige, som vi sagde med hensyn til spørgsmålet om skolebespisning, at ansvaret for, hvor store udgifterne skal være, må placeres lidt mere lokalt. Hvor det drejer sig om en decideret statsopgave, om opdragelseshjem eller hjem af den type, som samfundet som helhed er ubetinget interesseret i at få indrettet bedst muligt, der vil vi være med til den udgiftsfordeling, som den højtærede minister har foreslået; man kan forhandle om, hvor lidt eller hvor meget der måtte være mulighed for at anvende,